

Woensdag 19 juli 1916 – ochtendeditie

Parijs, 18 juli. Avondcommuniqué: De Belgen hebben ten noordwesten van Diksmuide een loopgraaf overrompeld en van de bezetting de meesten gedood en de anderen gevangen genomen.

Londen, 18 juli. Officieel. Mist en regen hebben de krijgsverrichtingen belemmerd.

Bij Wijtschate hebben wij met goed gevolg een inval gedaan in Duitse loopgraven.

Geïnterneerden.

Van het interneringskamp te Urk zijn 30 Belgische officieren naar Den Haag en het kamp in Gaasterland verplaatst.

De Tijd verneemt van iemand, die uit Antwerpen terugkomt, dat de bekende majoor von Bohlen und Halbach, een familielid van Krupp von Bohlen und Halbach, van het Duitse bestuur te Antwerpen, op een reis naar het front het slachtoffer is geworden van een granaatontploffing.

De Hollanders, die vroeger te Antwerpen met majoor von Bohlen in aanraking kwamen – aldus de zegsman van De Tijd – zullen dit tragisch overlijden betreuren, daar genoemde majoor steeds bereid was in moeilijke aangelegenheden, die een reis door het bezette gebied vanzelf met zich brengen, raad te geven. Het was bekend, dat de majoor, die verbonden was aan de adjudantuur van het Antwerpse generaal-gouvernement, zeer positief stond tegenover de vluchtelingencomités. Ook tegenover de Belgen was hij, ofschoon op een afstand, zeer hulpvaardig.

Men schrijft ons van Belgische zijde:

De stoffelijke schade, die België lijdt tengevolge van de stilstand van het grootste gedeelte van zijn industrie en handel, is niet in cijfers om te zetten. Alleen reeds de reusachtige sommen, besteed aan het groot aantal werklozen, doet huiveren voor het beeld dat men eens zal te zien krijgen van het nijvere België; er werd sedert de aanvang van de oorlog tot einde mei 1916 niet minder dan 146.551.601 frank gegeven aan de werklozen. Daarbij is niet inbegrepen de 25 miljoen, die het Belgisch gouvernement elke maand ter beschikking van de burgers stelt, noch de door dit gouvernement gestorte indemniteiten aan de vrouwen der soldaten. De 7^e juni jongstleden waren reeds 120 miljoen frank besteed aan hulp voor de huisgezinnen der Belgische soldaten.

Nederlandse kamer van koophandel te Brussel.

Aan het verslag over 1915 van de Nederlandse Kamer van Koophandel te Brussel ontleen wij het volgende:

Het afgelopen jaar is voor België mogelijk iets gunstiger geweest dan de laatste maanden van 1914.

Daargelaten de morele lasten waaronder het volk nog steeds gebukt gaat, bleef het bezette land althans, gelukkig voor verdere verwoestingen gespaard.

Een kleine opflukkering in de binnenlandse handel was te bespeuren, ten dele een gevolg van het herstel van de voornaamste spoorwegverbindingen, ofschoon de Belgische handelaar daarvan slechts een bescheiden gebruik maakt.

Daarentegen is de nijverheid bijna geheel tot stilstand gekomen. Bestond gedurende de loop van het jaar 1915 nog gelegenheid enkele fabrieken in werking te houden, gaandeweg wordt die mogelijkheid kleiner.

Het steeds groter wordende gebrek aan grondstoffen van allerlei aard, maakt productie ten enenmale onmogelijk.

De textielindustrie is hiervan zeker een der voornaamste slachtoffers geworden: nog slechts enkele fabrieken zijn in staat zich staande te houden, doch hun voortbrengingsvermogen blijft zeer beperkt. In deze fabrieken wordt nog slechts 24 uren per week gewerkt. Het is echter te verwachten dat na weinige maanden ook deze laatsten verplicht zullen zijn, hun deuren te sluiten.

Met de staal- en ijzernijverheid is het niet veel gunstiger gesteld.

Daarentegen hebben de glasfabrieken voor een groot deel het werk hervat: men heeft voor korte tijd in de hoogst nodige grondstoffen kunnen voorzien.

Tengevolge der vele uitvoerverboden in Nederland was een geregelde en reële handel met België niet mogelijk. De handel beperkte zich voornamelijk tot de invoer van levensmiddelen, huishoudelijke en andere artikelen van eerste behoeften, natuurlijk voor zover deze goederen voor uitvoer in de termen vielen. De ongemeen hoge wisselkoersen werken bovendien zeer fnuikend op de verkoopprijzen.

Op voorstel van de Kamer en door tussenkomst van het gezantschap van hare majesteit te Brussel, werden stappen gedaan om het postverkeer tussen Nederland en België te herstellen. In de aanvang van het jaar 1915 werden deze stappen met succes bekroond. Ook werd de postverbinding met Nederlands-Indië door bemiddeling van genoemd gezantschap weer in het leven geroepen. De kamer blijft gedurig werkzaam om uitbreiding van het thans bestaande postnet te verkrijgen.

Opnieuw kwam in het afgelopen jaar de kwestie van de oprichting van een monsterkamer ter sprake en deze met de kamer te verenigen.

Plannen werden aan ontworpen en aan verschillende voorname lichamen op handels- en industrieel gebied in Nederland voorgelegd. Over het algemeen vonden deze plannen de nodige bijval.

Met de uitvoering daarvan zal echter tot na de oorlog worden gewacht.

Omtrent het Nederlands gezantschap te Brussel schrijft het verslag:

“Met waardering maken wij melding van de uitnemende diensten, welke het Nederlandse gezantschap te Brussel in het afgelopen jaar weer aan de Nederlandse kolonie heeft bewezen.

“Grote dankbaarheid zij wij allen verschuldigd aan de heer M. van Vollenhoven, gezantschapsraad der Nederlanden, die steeds bereid werd gevonden, zijn landgenoten in deze moeilijke tijden met raad en daad bij te staan, daarin krachtdadig en geheel belangloos gesteund door verschillende personen van rijpe ervaring uit de Hollandse kolonie hier ter stede en een staf van beproefde ambtenaren. Dank zij zijn welwillende tussenkomst werden de vaak moeilijke problemen, waartegenover wij, onderdanen van een neutrale staat soms werden gesteld, gunstig opgelost.”

Woensdag 19 juli 1916 – avondeditie

In het Vlaamsche Nieuws en de Antwerpsche Courant treffen wij verordeningen aan van de Duitse gouverneur-generaal in België, generaal von Bissing, betreffende “overtredingen bij het benuttigen

der waterwegen" en "schatting van de graanopbrengst in het jaar 1916".